

حیات مرکزی عنصری پایدار در معماری خانه های سنتی شهر یزد با بررسی دو نمونه ازخانه ها

الناز میرهاشمی¹، سهراب غلامی²

1- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری مؤسسه آموزش عالی و غیر انتفاعی
دیلمان لاهیجان، گیلان

Email: e.mirhashemi@deylaman.ac.ir

2- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد هنر معماری تهران مرکز
sohrabms2005@yahoo.com

چکیده

امروزه اکثر خانه ها بدون توجه به شرایط اقلیمی پیرامونشان طراحی و ساخته می شوند و این مسئله باعث مصرف مقدار قابل توجهی از انرژی به منظور فراهم آوردن شرایط آسایش در فضاهای مسکونی شده است. به دنبال تغییر در شرایط و عوامل مؤثر بر گسترش شهرها و افزایش ابعاد آن ها توجه دوباره به حوزه های درونی شهر و آنچه از پیش وجود داشته به عنوان یک اصل تعیین کننده و اجتناب ناپذیر در جهت پایداری شهری بوده است. معماری سهم به سزایی در این میان بازی کرده و از این رو معماری پایدار را در مجموعه مباحث توسعه پایدار حائز اهمیت می کند. با مطالعه در معماری بومی مناطق کویری نظیر شهر یزد و نحوه تعامل انسان بومی با محیط در می یابیم که تفکر پایداری محور، رویکردی نوین و بی سابقه نیست. پژوهش پیش رو به تبیین نقش فضاهای باز بویژه حیاط مرکزی در هم سویی معماری بومی کویر با اصول پایداری می پردازد و خانه های حیاط مرکزی شهر یزد را به لحاظ پایداری مورد ارزشیابی قرار می دهد. در مسیر پژوهش به بررسی اصول معماری پایدار و تطبیق این اصول با این خانه ها پرداخته شده است. این تحقیق با مطالعه کیفی صورت گرفته و ابزار گردآوری داده ها مطالعه ی منابع مکتوب می باشد. تکنیک به کار رفته فرایندی از نوشتار می باشد و با تصحیح استاد راهنما و راهنمایی ایشان صورت گرفته است. در مسیر تحقیق جهت تبیین نقش فضاهای باز در پدیداری معماری بومی پایدار به معماری پایدار و اصول آن در خانه های منتخب در نمونه گیری مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج حاصل از تحقیق، حاکی از نقش محوری و اساسی فضاهای باز حیاط مرکزی در خلق معماری بومی پایدار شهر یزد است و می تواند در الگوهای معاصر نیز کارآمد باشد.

کلید واژه ها : معماری پایدار، حیاط مرکزی، خانه های سنتی، شهر یزد